ULTIMA ORA

VINERI

„Monitorul Oficial" de eri, apărut într'o ediţie specială, a publicat decretul Înaltei Regenţe, anunţând că în urma încetării din viaţă a d-lui Ion I. C. Brătianu, preşedintele consiliului de miniştri, d. Vintilă I. C. Brătianu a fost numit preşedinte al consiliului de miniştri şi însărcinat cu formarea noului guvern, care a fost alcătuit cu persoanele cari au compus guvernul prezidat de Ion I. C. Brătianu.

□ Ziarul „Tribuna" din Roma publică o statistică asupra anului universitar 1926—1927, după relatarea rectorului Del Vecchio. Interesant de reţinut este faptul, că din 229 de studenţi straini, cari au frecuentat, anul trecut Universitatea din Roma *locul întâi îl deţin studenţii români, în număr de 35*, în al doilea rând vin ungurii cu 20, iugoslavii 15.

□ D. ministru Diamandy a fost primit în audienţă de d. Briand. (Rador).

□ Direcţiunea generală a vânătoarei a trimis circulări tuturor paznicilor de vânătoare să închee procese verbale de contravenţie, tuturor acelora cari vor vâna dropii pe pod...

□ Luni 28 Noembrie se va ţine la ministerul agriculturii, şedinţa comitetului pentru organizarea congresului internaţional de agricultură, ale cărui desbateri vor fi în vara anului 1928, în Capitală.

□ Comisiunea disciplinară de apel de pe lângă Înalta Curte de casaţie a judecat eri apelul ce s'a făcut contra deciziei comisiunu disciplinare de pe lângă Curtea de apel din Craiova, prin care fusese pedepsit cu suspendarea provizorie şi mutarea disciplinară, judecătorul de ocol Vulcănescu, pentru acte de nedemnitate făptuite ca magistrat.

Înalta instanţă de judecată disciplinară a aplicat magistratului vinovat pedeapsa superioară celei stabilite de prima instanţă: suspendarea din magistratură.

♣ Ministerul Instrucţiunii a fost autorizat a primi donaţiunea făcută de d. Herman Ettingher, care constă din suma de 100.000 lei, spre a se construi încă o sală de clasă pe lângă şcoala primară nr. 2 din Măgureni (Prahova).

♣ D-ra Henriette Sachelarie, avocat în contenciosul ministerului sănătăţii, a fost lăsată în disponibilitate, fiind numită fără avizul comisiunii pentru propuneri de numiri şi înaintări.

♣ Consiliul comunal din Fălciu a fost autorizat să cedeze gratuit, comitetului şcolar al şcolei elementare de meserii din localitate, un teren de 2500 m. p., necesar pentru construcţia acestei şcoli.

♣ Ministerul lucrărilor publice a fost autorizat să accepte legatul lăsat de către defunctul Leonida Stamate prin testamentul notarial din 18 Aprilie 1922.

Stamate în dorinţa nestrămutată de a contribui la construcţiunea de noui şosele în Basarabia cât şi la reparaţiunea celor existente, a lăsat întreaga sa avere mobilă şi imobilă, în acest scop.

♣ D-nii inginer inspector general Elie Radu şi Emanuel David, profesori la şcoala politehnică din Bucureşti, au fost puşi în retragere din oficiu pentru limită de vârstă, pe ziua de 1 Noembrie 1927, spre a-şi aşeza drepturile la pensie pe acea zi.

♣ S'a aprobat numirea d-lui Eugen Ionescu-Darzău, consilier la Curtea de apel Chişinău, ca membru delegat al ministerului de interne în comisiunea de apel pentru constatarea naţionalităţii române, care funcţionează pe lângă acea Curte, în locul d-lui N. Rădulescu-Dobrogea.

□ *D. general Mărdărăscu a prezentat eri dimineaţă, d-lui gen. Paul Angelescu, ministru de război, lista generalilor de brigadă reuşiţi la examenul de generali de divizie şi a celor de divizie reuşiţi pentru comanda de corp de armată.*

In urma acestor rezultate se va face o importantă mişcare în comandamente.

● Consiliul comunal din Isacea a fost dizolvat, numindu-se o comisie interimară, compusă din d-nii Th. Haralambie, preşedinte; Şerban D. Ion, T. Meregiu, Tefic N. Durali, C. Eremia, T. Bratmandra, I. Pavlencu, C. Ivanciu, M. Tugui, Gh. Machedon şi Iramala, membri.

Ştiri politice

După formarea guvernului şi deci după consultarea Înaltei Regenţe cu noul prim ministru asupra situaţiei politice, Înalta Regenţă a invitat pe şefii partidelor la audienţe.

Cel dintâi a fost primit d. g-ral Averescu la ora 11, apoi la 11.20 a fost primit d. Iuliu Maniu, a cărui audienţă a durat până la ora 1.

D. Iorga a lipsit eri dim. din Capitală. S'a trimis însă un automobil spre a-l aduce dela Vălenii de Munte.

Se pare, că este destul de accentuată dorinţa de a se ajunge la o înţelegere între partidele politice, pentru reluarea unor raporturi, care să afirme solidaritatea spiritelor politice spre a se face faţă tuturor dificultăţilor.

In legătură cu această dorinţă, e şi întâlnirea d-lui prim ministru Vintilă Brătianu cu d. Iuliu Maniu, anunţată pentru ora 5 jum. d. a.

*

□ Congresul partidului poporului se va ţin în Bucureşti, în zilele de 4, 5 şi 6 Decembrie.

Vor participa parlamentarii şi foştii parlamentari, preşedinţii şi vice-preşedinţii judeţeni şi delegaţi ai organizaţiilor.

DOLIUL CORPURILOR LEGIUITOARE

CAMERA

Prezidează d. N. N. Săveanu. Prezenţi pe banca ministerială d-nii: I. G. Duca, dr. C. Angelescu, C. Argetoianu, Stelian Popescu, dr. N. Lupu, Al. Lapedatu, C. Dumitriu, I. Nistor, gen. P. Angelescu.

D. DUCA, ministru de interne citeşte Înaltul Decret pentru instituirea noului guvern prezidat de d. Vintilă Brătianu.

Intreaga adunare se ridică în picioare şi ascultă într'o tăcere covârşitoare.

Ochii tuturor sunt împânziţi de lacrimi. Plâng miniştri, plânge preşedintele, plâng parlamentarii din dreapta şi din stânga, înnecând în durerea comună orice deosebiri de partid şi orice diversităţi.

Omagiul Adunării deputaţilor

D. N. N. SAVEANU, preşedintele adunării rosteşte următoarea cuvântare:

Am nemărginita durere — isvorâtă nu numai din dragostea ce pururi i-am purtat-o, dar din justa apreciere a faptelor omului pe care îl plângem — să vă aduc la cunoştinţă încetarea din viaţă a preşedintelui consiliului, preşedinte al partidului naţional liberal Ion I. C. Brătianu.

Se spune, că pentru oamenii ca şi pentru marile înfăptuiri ale naturei este nevoie de perspectivă: aceste din urmă nu apar în adevărata lor majestate decât privite din depărtare; oameni au nevoe de scurgere de timp cu patimile să se topească pentru a-i preţui la adevărata lor valoare.

Brătianu e însă o aşa de covârşitoare personalitate, numele lui e legat de atâtea evenimente însemnate, trăite de neamul nostru, încât fără a mai aştepta judecata istoriei se cuvine a-i recunoaşte chiar de acum imensele servicii ce el a adus ţării.

El a avut în întreaga-i viaţă politică ca ştea călăuzitoare mărirea şi înălţarea patriei, căreia zi cu zi i-a închinat toată activitatea.

Intors de pe câmpiile Bulgariei l-am văzut cerând partidului său, cerând ţării, ridicarea acelei păturí sociale care a fost şi este temelia de toate timpurile a statului nostru, chemând-o, prin dreptul de vot la viaţa politică, prin expropriere asigurându-i un trai mai bun.

Pe el din copilărie, l-a stăpânit cu putere şi nu i-a dat linişte dorul de a vedea unitatea ţării şi a neamului său. De aceea, atunci când Ardealul nu venise încă la patria mumă, cu sfătuinţă a adus la Florica biserica dela Albac a lui Horia şi reclădind-o din bârnele bătrâne i-a dat putinţa ca ea să se găsească pe pământul liber al regatului aşteptând ziua când şi Albacul să fie al României Mari.

La înfăptuirea acestei Românii alături de Marele Rege, al cărui mormânt abia s'a închis, Brătianu, al cărui mormânt se deschide azi — desigur şi prea curând şi în vremuri când avem mai mare nevoie de el — are magna pars.

Din copilărie l-a stăpânit dorul atavic al Carpaţilor, din înălţimile lor i s'a arătat mai limpede şi mai impunător unitatea ţării şi a neamului".

Viziunea realizărilor naţionale, acolo i-a răsărit mai strălucită şi i-a fost dat lui apoi să le trăiască aceea, ca o dreaptă răsplată a marilor primejdii prin care trecusem, prin care el luase o aşa de mare răspundere.

Doarme acum somnul de veci în sicriu, nu numai un şef de guvern şi un şef de partid şi un mare român a cărui viaţă poate servi drept pildă şi în al cărui suflet, până în cele din urmă clipe ale vieţei saule au trăit generaţiile celor cari s'au sfătuit şi s'au jertfit pentru această ţară.

Golul ce Brătianu lasă este imens; pierderea lui o resimte întreaga ţară; ultimul omagiu ce se cuvine să-i-l aducem, e ca viaţa noastră politică să fie stăpânită de gândul că România are nevoie acum, mai mult ca ori când, să i se asigure nu numai ziua de azi dar şi cea de mâine.

Omagiul guvernului

D. I. G. DUCA rosteşte în numele guvernului următoarea cuvântare:

După o neîntreruptă şi intimă colaborare de 20 de ani, soarta vrea ca să-mi revie mie trista sarcină de a aduce în numele guvernului omagiul de pioasă amintire a memoriei celui sub a cărui luminată conducere am lucrat până astăzi.

Veţi înţelege deci, emoţia ce mă stăpâneşte şi nu veţi aştepta nici dela colegii mei, nici dela mine, ca sub povoara durerii care ne copleşeşte, să vă redau în amănuntele ei, viaţa rodnică şi glorioasă a celui pe care îl plângem.

De altminteri, viaţa lui Ion I. C. Brătianu, nu mai aparţine judecăţei noastre trecătoare, ea aparţine istoriei neperitoare.

Numele lui e atât de strâns legat de desfăşurarea istorică a României contimporane, de înfăptuirea întregirei neamului, de marile reforme democratice şi de consolidarea noului stat român, în cât nu se va putea dealungul veacurilor pomeni de această epocă neasemuită a vieţei noastre naţionale, fără a se evoca figura lui măreaţă şi rolul lui hotărîtor.

In jurul sicriului său, în aceste vremuri grele, cu toţii să ne unim într'o patrictică şi supremă sforţare.

Adesea în toiul luptelor politice, în vâltoarea patimelor deslănţuite, Ion Brătianu a fost neînţeles şi nedreptăţit. Senin, el răspundea: Nu-mi pasă de pietrele ce mi se aruncă în viaţă, îmi pasă de pietra ce se va pune pe mormântul meu.

Pe mormântul lui să punem pecetia dragostei şi a unirei frăţeşti.

E singura răsplată pe care azi, o Românie recunoscătoare o poate da faptelor, gândurilor şi trudelor, aceluia ce a fost Ion I. Brătianu.

In numele partidului ţărănesc

D. dr. N. LUPU, ministru al muncii, în suspine şi lacrimi, rosteşte următoarele:

Prin pierderea lui Ion Brătianu, poporul român încearcă cea mai grea din loviturile pe care soarta de la un timp încoace fără milă i-le hărăzeşte.

Tip reprezentativ al rasei, Ion Brătianu întrunea în el toate calităţile primordiale ale poporului român, altoite pe o individualitate rară nu numai în istoria noastră, dar şi în istoria lumii.

De o înfăţişare externă olimpiană, el întrunia în sufletul său o putere de voinţă magică ce se îmlina cu o bunătate sufletească pe care cei ce l-au cunoscut de aproape şi cei ce au ştiut să citească în ochii lui au simţit-o şi au înţeles-o.

Un humor sănătos şi specific rasei, l-a putut face să treacă prin cele mai grele clipe ce sunt date unei existenţe pe pământ, calm, senin şi netulburat.

Cu aceste însuşiri personale şi dintr'o linie de ascendenţi ilustrii, având tradiţia şi experienţa, era fatal ca el să joace rolul istoric de mare înfăptuitor şi legiuitor al poporului său.

Pentru că toţ acest complex de însuşiri moştenite şi căpătate, toată inteligenţa lui vie şi toată cultura generală care îi împodobiau sufeltul său, erau iluminate de flacăra strălucitoare a Patriotismului său arzător!

Copilului, care văzuse înfăptuirea Unirii Principatelor prin munca şi patriotismul tatălui, i s'a implântat în suflet ca un imperativ categoric — realizarea Unirii celei mari.

Câtă comoară de geniu diplomatic, câtă voinţă dârză, câtă pricepere, câtă tenacitate, câte furtuni au trebuit să străbată acest falnic călăuzitor de neam pentru a ajunge la implinirea acestui ideal, o ştie generaţia prezentă, o ştiu toţi acei care cu dânsul au lucrat, la el au privit, sau pe el l-au combătut.

Istoricul viitorului va desprinde din lumea uriaşilor politici, figura gigantică ai lui Ion Brătianu şi el va însemna pentru poporul Român ceeia ce marii legislatori antici Licurg şi Solon au însemnat pentru popoarele lor.

Patriotismul lui nu era abstract El se confunda cu o iubire adâncă şi intensă a poporului şi a pământului românesc, acea dragoste plastică ce l-a făcut ca — înainte de Unirea cu Ardealul — el să strângă la sânul lui, în frumoasa lui livadă din Florica, simplul şi scumpul odor al neamului, bisericuţa de lemn a lui Horia. Acea dragoste care i-a dictat ca, după ce în calitate de sfetnic prim al Regilor Carol şi Ferdinand plănuise şi săvârşise marea Unire, — să înfăptuiască marile reforme democratice: împroprietărirea şi votul obştesc.

Aceste legi, — scumpe idealuri ale sufletului său, — vor forma cheia de boltă a desvoltării politice viitoare a poporului român.

Ca un mare arhitect, el îşi plănuise pentru anii ce erau să vină, împlinirea celorlalte goluri ale vieţii naţionale şi completarea edificiului patriei mărite.

In mijlocul unei munci fără istov, fulgerul năprasnic al morţii îl lovi subit şi după o suferinţă scurtă de trei zile, îl răpi pe veci din mijlocul nostru.

Incovoiaţi, ne plecăm cu durere în faţa sfintelor lui rămăşiţi, trimitem lacrimi de alinare ilustrei lui soţii, fiului său îndurerat şi familiei sale nemângâiate. Iar noi, colaboratorii şi contemporanii lui, care am fost vrăjiţi de farmecul privirilor şi sufletului lui, care am sorbit din învăţătura şi experienţa lui, facem legământ sfânt în faţa mormântului său că vom păstra vie şi pe veci amintirea măreţei sale pilde, a minunatelor sale fapte, şi pe pământ noi, el în ceruri fiind, — vom căuta a-i desăvârşi opera.

Sfântă şi veşnică să-i fie pomenirea!

In numele partidului naţional-ţărănesc

D. IULIU MANIU exprimă omagii şi regrete în numele partidului naţional-ţărănist:

Domnule Preşedinte,

Partidul Naţional ţărănesc, este adânc impresionant de dispariţia fulgerătoare a omului de stat ce ne părăseşte: Ion I. C. Brătianu.

Deasupra tuturor divergenţelor profunde ce ne-au despărţit în ultimii ani, nu se poate să nu recunoaştem servicíile ce le-ar fi putut aduce ţării, o experienţă şi un prestigiu, ce se legau de puternica sa personalitate, înlăuntru şi în afară, de fruntariile ţării.

Nu putem uita că a fost primul colaborator al Regelui Ferdinand, cu care împreună şi-a legat numele de cele două mari fapte ale istoriei noastre: războiul şi ca urmare a acestuia, întregirea Patriei.

Bărbatul de stat, care dispare, a fost expresia unei generaţii şi a unei epoci în istoria politicei româneşti. Sub orice unghiu am judeca această epocă, este imposibil să tăgăduim importanţa lui proeminentă în cadrul acelei generaţii şi a acelei epoci. Ca Ardeleni, în deosebi, nu vom uita că, după declararea războiului, Ion I. C. Brătianu, a perseverat prin momentele cele mai grele şi n'a avut clipe de ezitare în calea hotărîrei celei mari, urmărin ţinta unităţii naţionale până la capăt.

Vom fi pururi recunoscători faţă de toţi aceea din generaţia lui, cari au adus imensele lor jertfe în drumul ce ducea la marele scop; faţă de toţi aceia cari au organizat opinia publică, dar în deosebi faţă de el, care cu toate riscurile şi cu toate sforţările a luat răspunderea istorică a acelei măreţe epopee.

Să uităm restul, ca să putem aduce şi în disenziunile încă prea vii şi prea proaspete ale ceasului de faţă, doliul unanim, al ţărei întregi.

Simţind adânc pierderea ce a îndurat ţara exprim în numele partidului Naţional-ţărănesc, condoleantele mele sincere profund îndureratei familii, şi partidului naţional liberal care pierde pe preşedintele său.

In numele partidului german

D. Dr. HANS OTTO ROTH: Primul sfetnic al Regelui Ferdinand şi-a urmat stăpânul în mormânt. Prin aceasta, se închee o epocă mare a istoriei României: Intemeierea Imperiului, creiarea României Mari.

Brătianu a fost principalul făuritor al acestei opere monumentale.

Cel din urmă, pleacă din rândurile bărbaţilor mari cari determinau soarta Statului şi a naţiunei române dela începutul secolului.

O personalitate covârşitoare, animată de o iubire nemărginită de neam şi de o credinţă mistică în misiunea sa personală.

Plecarea lui va fi resimţită în viaţa politică română, care de două decenii a stat sub influenţa lui.

La mormântul deschis, amicii şi adversarii îşi închină steagurile adânc mişcaţi.

Partidul german se asociază la doliul resimţit pentru marele dispărut.

In numele partidului poporului

D. PETRE PAPACOSTEA vorbeşte în numele partidului poporului:

Partidul poporului împărtăşeşte în toată sinceritatea, durerea de care este cuprins partidul naţional-liberal prin pierderea neaşteptată a şefului său.

Pe deasupra micilor barieri ce ne despart în viaţa politică şi ne grupează în taberi adverse, nu încetează a sta, neprihănită, realitatea, căci toţi suntem fiii aceleaşi ţări şi că fiecare punem în serviciul ei tot ce este mai bun în noi.

Ion I. C. Brătianu şi-a iubit ţara mai presus de orice; a servit-o aşa cum această iubire şi conştiinţa sa i-au dictat şi de aceia, în momentul când se duce dintre noi pentru totdeauna, se cade să uităm cele ce ne despart şi să nu ne gândim decât la aceia ce ne uneşte.

Şi acum regretul adânc de a fi perdut un fiu al neamului.

In numele ungurilor

D. G. BETHLEN (a spus: Ţara românească este adânc întristată înaintea catafalcului celui mi mare bărbat în al său stat Ion I. C. Brătianu, preşedintele consiliului de miniştri. Orice deosebiri ne-au despărţit în viaţa politică, misteriosul moment al morţii nivelează diferenţele.

In aceste clipe dureroase ale doliului, rog, pe reprezentanţii naţiunii române să primească expresiunea condoleanţelor celor mai sincere ale partidului maghiar şi al maghiarimei întregi din România.

In numele populaţiei evreeşti

D. W. FILDERMAN: Adunaţi să ne exprimăm sentimentele cu prilejul morţei preşedintelui Consiliului de miniştri, în această atmosferă de durere şi de doliu general, care întotdeauna însoţeşte moartea, suntem mai îndureraţi încă astăzi şi pentru că acel care s'a stins, a fost cea mai puternică figură a românismului politic din ultimile decenii şi pentru că durerea ne este mărită prin iuţeala vertiginoasă, cu care fatalitatea necruţătoare îşi îndeplineşte de câtva timp opera ei nefastă! Evreii români îi datorează o pioasă amintire şi ca cetăţeni şi ca evrei. Sub guvernarea lui, în 1919, s'a rezolvit chestiunea evreiască în Vechiul Regat, sub guvernarea lui, în 1923 s'a întărit definitiv acest act de înaltă dreptate prin încorporarea lui în Constituţie şi prin recunoaşterea egalităţei cultului mozaic cu celelalte culte creştine şi necreştine din Stat.

Poporul Român care a suferit atât — spunea marele dispărut în şedinţa comisiunei constituţionale la care fusesem invitat să expun doleanţele populaţiei evreeşti — înţelege suferinţele mai îndelungate şi mai crunte ale evreilor. El este bucuros că a sunat ceasul ca şi în România locuitorii evrei, de a le căror sentimente de lealitate am avut atâtea mărturii, săşi găsească libertatea politică şi religioasă.

De numele lui rămân indisolubil legate întregirea Statului şi poporului român în graniţele lor geografice şi naţionale, emanciparea politică şi economică a ţăranului român şi în fine, emanciparea politică şi economică a evreului român.

In faţa corpului neînsufleţit al acelui care a prezidat cele mai importante înfăptuiri din istoria atât de sbuciumată a Statului şi poporului român, să plângem oare pe cel dispărut?

Şi să privim copleşiţi şi desamăgiţi fragilitatea şi chiar nimicnicia vieţii şi măririi omeneşti.

Nu, domnilor, ar însemna să aducem o gravă jignire marelui dispărut.

Moartea lui nu trebue să fie prilej de umilinţă şi de neputinţă fizică ci de îndrăzneală şi de voinţă morală, pentru că El a fost puţin un om şi mai mult un singur moral: pentrucă dacă el a intrat şi a eşit din viaţă, străbătând-o ca şi orieare dintre muritori. El a intrat doar n'a eşit ci s'a aşezat deapururi în istoria ţării.

Cu îndrăzneala şi cu voinţa neclintită urmând pilda marelui reeg şi a marelui său sfetnic, datoria noastră este să conservăm zidirea indicată de el. Intru această operă datoria tuturor cetăţenilor în acese momente de te şi mai mult ceeace îi uneşte.

Cu acest gând de unire populaţiunea evreească din România împărtăşind durerea generală, se închină înaintea memoriei lui Ion I. C. Brătianu şi roagă cerul să dea lui odihnă, iar ţării conducători demni de marii înaintaşi şi de destinele ce-i sunt hărăzite.

In numele majorităţii

D. LEONTE MOLDOVANU: Covârşiţi de durere stăm în faţa mormântului proaspăt deschis.

După marele şi bunul rege Ferdinand I, ţara pierde pe cel mai ales fiu al său, pe bărbatul de stat, care a fost Ion I. C. Brătianu.

Ambii au creeat cea mai gloriosă epocă din istoria noastră naţională înscrisă în paginile ei cu litere nepieritoare, unitatea naţională şi reformele sociale.

Ioan I. C. Brătianu a cărui moarte timpurie o plânge întreaga ţară a fost exemplarul cel mai desăvârşit pe care l-au realizat năzuinţele neamului nostru, atât de fământat şi atât de nedreptăţit în decursul vieţei sale de 2 ori milenare.

S'au repercutat cu mai multă intensitate faptele instinctului naţional şi deaceea el a fost cel mai credincios ascultător al îndemnurilor acestui instinct.

El reprezintă o tradiţie de o stuă de ani, fiindcă avusese norocul, cum spunea odată, să trăiască mai mult de patruzeci ani lângă un bărbat foarte mare. Din această îmbinare a două experienţe culese dela două generaţii succesive, a rezultat acea personalitate care n ceovârşea pe toţi, prin iubirea sa fără slăbiciune, prin îndrăzneala sa cumpătată, prin înţelepciunea isvorîtă din vasta sa experienţă şi prin acel orizont întins şi nesfârşit de vederi clare, luminoase, seducătoare.

Cu această armătură puternică s'a angajat în războiul cel mare şi sprijinindu-se pe ea şi pe dragostea şi încrederea ce ştia s'o inspire poporului a putut realiza visul de aur al nostru al tuturora: unitatea naţională.

O intuiţie a sa puternică ascultând şoaptele sufleteşti ale mulţimii şi glasul vremei şi-a luat asupră-şi sarcina de a realiza reformele cari asigură tăria ţării şi progresul ei în viitor.

Când în toamna anului 1913, a preconizat la o mare întrunire a partidului nostru reforma agrară şi votul obştesc, cuvântul lui a fost hotărîtor:

„Sau voi reuşi să îndeplinesc acest program, sau el va rămâne testamentul meu" au fost cuvintele cari au găsit răsunet în sufletele tuturor bunilor români şi astfel am procedat la realizarea acestor schimbări sociale, cari fac mândria ţării şi-i asigură un strălucit viitor.

Dela război încoace, preocuparea sa de căpetenie a fost păstrarea şi creşterea prestigiului coroanei şi întărirea României Mari prin legături de puternică amiciţie în afară şi prin apropierea sufletească a tuturor fiilor ei înăuntru.

Peste 20 ani a dominat viaţa noastră publică prin puternica sa personalitate, peste douăzeci ani proeminenţa însuşirilor sale a dat ţării îndemnurile de sănătoasă propăşire şi a apărat-o prin preveedrile sale de atâtea pericole. Acum, el ne-a părăsit, golul ce-l lasă în urma sa este atât de mare în viaţa publică.

Să ne reculegem, să ne dăm seama că povara răspunderii pentru viitorul ţării apasă cu mai mare greutate asupra noastră şi prin silinţe comune să garantăm prin munca noastră cinstită viitorul patriei.

*

Preşedintele adunării anunţă că înmormântarea rămăşiţelor pământeşti ale ilustrului dispărut s'a fixat pentru Duminică dimineaţa.

Declară şedinţa ridicată în semn de doliu, adăogând, că şedinţa viitoare se va anunţa ulterior.

*

D. ministru I. G. Duca coboară din capul băncii ministeriale şi se îndreaptă către d. Iuliu Maniu, căruia îi strânge mâinele vădit emoţionat.

Senatul

A prezidat d. C. Nicolaescu, preşedinte. Pe banca ministerială toţi membrii guvernului.

D. ministru I. G. DUCA a adus la cunoştinţa Senatului constituirea noului guvern sub preşidenţia d-lui Vintilă I. C. Brătianu.

Cuvântarea d-lui C. Nicolaescu preşedintele Senatului

D-lor Senatori,

Un doliu imens loveşte naţiunea română.

Cel mai vrednic, cel mai ilustru dintre fiii ei, Ion Brătianu, nu mai este.

Patriotul fără de seamăn, care n'a avut altă aspiraţiune, n'a avut alt dor decât mărirea patriei şi a neamului său, mărire neperitoare pe care alături de fruntaşii ţării, el a pregătit-o şi a înfăptuit-o prin România întregită în drepturile şi în hotarele ei istorice; bărbatul de stat desăvârşit, format şi ajuns la punctul culminant al manifestării sale, prin anu îndelungaţi de muncă, de experienţă şi de studii, cari făceau din el conducătorul înţelept, energic şi prevăzător, în mijlocul evenimentelor, şeful incomparabil al unui partid puternic de acţiune şi de guvernământ, condus de el cu o neîntrecută autoritate şi care i-l inconjura cu iubirea, cu respectul şi cu admiraţiunea sa, Ion Brătianu, această mare figură intrată acum în istorie, a dispărut brusc, ca un astru luminos care se stinge de odată, doborît de o suferinţă neaşteptată şi fulgerătoare.

Şi el dispare în timpuri de grea cumpănă pentru noi, — de abia eşiţi din imprejurări dureroase înăuntru, — şi când în afară, acei cari nu s'au resemnat încă la existenţa României întregite, prin uneltirile şi agitaţiunile lor, nu se sfesc a pune în joc ordinea stabilită, liniştea şi siguranţa Statului.

Să ne înclinăm, domnilor Senatori, adânc întristaţi înaintea decretelor destinului neîndurător şi într'o pioasă reculegere să aducem celui care pleacă dintre noi, încununat de gloria şi însoţit de recunoştinţa unui întreg popor, — omagiile noastre profunde.

Din aceste omagii să nu fie numai expresiunea durerii covârşitoare care ne stăpâneşte; — ele să insemneze în acelaş timp, aşa cum ION BRATIANU a dorit-o şi ne-a cerut-o întotdeauna, afirmarea datorii patriotice ce avem, toţi bunii români, ca prin unirea şi solidaritatea noastră, prin maturitatea noastră politică, prin voinţa neînfrântă dusă până la cea din urmă jertfă, de a ne apăra şi sluji Patria, să ştim a ne ridica cu bărbăţie d'asupra tuturor loviturilor, d'asupra tuturor adversităţilor, păstrând neatins şi necontenit întărindu-l patrimoniul sacru pe care Ion Brătianu şi generaţiunile dinaintea lui, ni-l lasă moştentre.

Personal, domnilor Senatori, o emoţiune duioasă îmi umple sufletul, căci pierd un mare şi scump prieten care în tot lungul carierii mele m-a onorat, în mod statornic, cu afecţiunea şi cu nemărginita lui bunătate.

Cuvântul guvernului

D. I. G. DUCA ministru de interne, a rostit aceeaş cuvântare pe care a ţinut-o la Camera Deputaţilor.

OMAGIUL PARTIDULUI ŢARANESC

D. ministru dr. N. LUPU a ţinut o cuvântare omagială pe care a rostit-o la Camera Deputaţilor.

Cuvântarea I. P. S. S. Mitropolitul Pimen

Dimineaţa zilei de azi, a adus ţării şi poporului român, cea mai groaznică şi dureroasă ştire. Moartea lui Ioan I. C. Brătianu preşedintele Consiliului de miniştii, profund ne-a îndurerat pe toţi, uluindu-ne sufletul şi amuţindu-ne limba.

Sub stăpânirea unei aşa de profunde dureri, care ne încremeneşte întreaga fiinţă, nu se poate vorbi despre uriaşa personalitate şi rolul istoric, epocal, al marelui dispărut.

Neamul românesc ştie ce-i datoreşte: unitatea lui, visată de veacuri şi desrobirea pământului strămoşesc.

De aceea, neamul nostru, în aceste dureroase cline, într'o reculegere mută, uneşte veşnica lui recunoştinţă, pentru tot ce acest mare bărbat de stat a făcut, cu adâncă durere, pentru neaşteptata şi prea timpurie a lui plecare dintre noi.

Biserica noastră ortodoxă în numele căreia am dureroasa sarcină să vorbesc, nu va uita, că IOAN I. C. BRATIANU, cu autoritatea sa mare şi cu adâncul său simţ politic, a găsit necesar şi a îndeplinit unitatea şi organizarea ei, ridicând-o la înalta treaptă de Patriarhie.

Prin aceasta s'a dovedit, că Ioan Brătianu, n'a fost numai un mare bărbat politic, dar a fost şi un devotat şi credincios fiu al Bisericii lui ortodoxe străbune.

In numele acestei Biserici, a clerului şi a credincioşilor ei, exprim profunda durere pentru marea şi ireparabila pierdere a marelui bărbat de stat Ioan Brătianu, care a ştiut să-şi lege numele său, pentru vecie, de ţara sa mărită şi de Biserica sa naţională română.

Rusia ameninţată de război civil

—Masele muncitoreşti profund nemulţumite.—Opoziţia plănuia un complot militar? —

DIPLOMAŢI SOVIETICI IN CONTRA LUI STALIN

Riga, 23. — Ambasadorul sovietic la Berlin, Krestinski, precum şi reprezentantul rus la Praga, Antonoff-Ovscienco au semnat şi ei manifestul clandestin al opoziţiei, răspândit în sute de mii exemplare în Rusia sovietică. Din cauza aceasta amândoi diplomaţii au căzut în disgraţie la Moscova şi vor fi rechemaţi.

ŞI ARMATA CU OPOZIŢIA

***Riga, 23.* — Comisarul de război Voroşilof a ţinut un mare discurs la Moscova, în care a relevat activitatea subversivă a fruntaşilor opoziţiei în armată. Trotzki şi Lasevici precum şi alţi foşti comandanţi superiori ai armatei au făcut o propagandă intensivă reuşind să câştige o parte din armata roşie.**

Cu toate declaraţiile liniştitoare ale lui Voroşilov, există un mare pericol că în Rusia sovietică armata poate să devie instrumentul unei lovituri de stat.

Epidemii în jud. Covurlui

Galaţi, 24 Noembrie

Alte două cazuri de paralizie infantilă s'au ivit în comunele Piscu şi Vlădeşti; un caz le tifos exantematic în com. Tudor Vladimirescu; un caz de febră tifoidă în Independenţa.

*

Epidemia de paralizie infantilă a devenit îngrijitoare.

La inspectoratul general sanitar s'a ţinut o consfătuire la care au participat d. inspector general V. Popescu, dr. Marcu, medic primar al judeţului, dr. Riter medicul municipiului.

S'a discutat asupra măsurilor, ce trebue luate pentru combaterea epidemiilor.

In jurul fraudelor dela Brăila

Brăila, 24 Noembrie

Ancheta asupra fraudelor de la gara locală este aproape terminată.

S'a stabilit că fraudele se cifrează la 5 milioane lei care au fost împărţiţi între casierii Constantinescu şi Protopopescu şi Leontescu dela controlul veniturilor, care ar fi luat partea cea mai mare.

Constantinescu şi Protopopescu au fost citaţi din nou la parchet unde au fost supuşi la un lung interogatoriu.

In jurul procesului rebeliunii

Braşov, 24 Noembrie

Astăzi a continuat la consiliul de război interogatorul acuzaţilor din procesul rebeliunii dela Praid.

Dintre acuzaţii din com. Sovata câţi au fost interogaţi, numai doi au recunoscut faptele în întregime, ceilalţi au căutat să ocolească făcând afirmaţiuni de circumstanţă.

Şefii, pe cari i-au avut în timpul masacrului, au fost Bocor Ianos, astăzi în Ungaria şi Vaş Sandor.

La ora 1 după amiază, şedinţa s'a suspendat.

Şedinţa următoare se va ţine Vineri 25 c., când vor fi interogaţi şi acuzaţii din celelalte comune şi apoi se va începe audierea martorilor.

Furt în trenul Paşcani - Iaşi

Iaşi, 24 Noembrie

In trenul Paşcani-Iaşi, s'a comis un furt.

Comerciantul I. Zilbermann din Iaşi (str. Sfântu Teodor) călătorea într'un compartiment de cl. II şi a făcut cunoştinţă cu un tânăr.

După câtva timp, tânărul a coborît din tren, iar d. Zilbermann a constatat că-i lipsea un pachet cu bancnote în valoare de 250 mii lei.

Trei incendii

LA GALAŢI ŞI IN JUD. COVURLUI

Galaţi, 24 Noembrie

Azi dim. la ora 10 un incendiu s'a declarat la proprietatea d-lui Vasile Ionescu din str. Traian 179, în faţa spitalului Elisabeta Doamna.

Focul s'a întins dela locuinţa chiriaşului Cupcic, în urma exploziei unei maşini „Primus".

Flacările au cuprins în câteva minute toate atenansele.

Lipsa apei a îngreuiat operaţiunile de localizare.

La faţa locului, au sosit soldaţi din reg. 5 pioneri care au dat primele ajutoare.

A venit apoi întreaga secţie de pompieri sub conducerea d-lui maior Nicolau.

Mare panică a cuprins pe locatarii vecini, cari şi-au scos mobilele în stradă.

In timpul operaţiunilor de localizare au fost răniţi sergentul de pompieri Surubaru şi caporalul Ştirbu, cărora li s'au dat imediat ajutoare.

După 4 ore de muncă, focul a fost localizat. Clădirea a fost distrusă până la temelie.

La faţa locului au sosit d. prim-procuror Paraschivescu, prefect de poliţie Scarlat Rădulescu, care au deschis o anchetă.

*

Alt incendiu s'a declarat în com. Oancea, de pe malul Prutului.

Focul a distrus o mare cantitate de fân al săteanului Dionisie.

Locuitorii satului au dat ajutoare pentru localizarea focului.

*

Al treilea incendiu s'a declarat în com. Tuţcani distrugând o mare cantitate de nutreţ şi grajdul lui S. Vasilache.

Vitele din grajd au fost carbonizate.